

Sygn. akt VIII U 505/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2020 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Grażyna Łazowska

po rozpoznaniu w dniu 10 czerwca 2020 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o wszczęcie postępowania w sprawie wydania decyzji

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 25 lutego 2020 r. **nr** (...)

1) Oddała odwołanie,

2) Zasadza od ubezpieczonego na rzecz organu rentowego kwotę 180zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) Sędzia SO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIII U 505/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 25 lutego 2020r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. na podstawie art.61a§1 k.p.a. i art.83b ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych postanowił odmówić za okres od 11/2001r. do 01/2003r., od 03/2003r. do 05/2005r., 12/2006r. do 01/2007r., od 08/2007r. do 09/2007r., 11/2007r., 01/2008r., od 07/2008r. do 04/2010r. wszczęcia postępowania w sprawie wydania decyzji określającej zadłużenie z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz na Fundusz Pracy na podstawie wniosku M. S. z 27 stycznia 2020r.

W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że z uwagi na fakt, że w stosunku do odwołującego wydane zostały decyzje określające wysokość zadłużenia w dniach

19 grudnia 2016r., 29 lutego 2012r. i 14 września 2012r., brak jest podstaw do wydania nowej decyzji. Organ rentowy wskazał, że w sprawie nie ma zastosowania art.83a ustawy systemowej, bo w sprawie nie ujawniono nowych dowodów ani okoliczności, które istniały w chwili wydania decyzji a mają wpływ na zobowiązanie.

W odwołaniu od decyzji M. S. zarzucił decyzji naruszenie art.81 ust.1 ustawy systemowej przez jej niezastosowanie, art.83a ust.1 ustawy systemowej i art.61a§1 k.p.a. przez błędne zastosowanie. Wskazując na powyższe odwołujący wniósł o zwrócenie organowi rentowemu akt sprawy w celu uzupełnienia materiału sprawy, a w razie nieuwzględnienia tego żądania o zmianę zaskarżonej decyzji w całości i określenie wysokości aktualnego zadłużenia oraz zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołujący podniósł, że nie domagał się ponownego ustalenia prawa lub zobowiązania, lecz określenia wysokości aktualnego zadłużenia, gdy od daty ostatniej wydanej przez organ rentowy decyzji upłynęło osiem lat, w trakcie których strona dokonywała wpłat na poczet zaległych składek.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zajęte w skarżonej decyzji oraz złożył wnioski o zasądzenie od odwołującego na rzecz organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. Organ rentowy wskazał, że decyzje jakie zostały wydane przez organ rentowy zostały wydane w oparciu o stan faktyczny i prawny istniejący w dacie ich wydania. W sytuacji, w której płatnik wykonuje swoje zobowiązania wskazane w decyzji i spłaca dobrowolnie zadłużenie bądź za pośrednictwem organu egzekucyjnego, w żadnym razie nie stanowi to podstawy do zmiany decyzji, czy wydania nowej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z 19 grudnia 2006r. organ rentowy określił wysokość zadłużenia za okres od 11/2001r. do 08/2006r. wraz z należnymi odsetkami na dzień jej wydania.

Decyzją z 29 lutego 2012r. organ rentowy określił wysokość zadłużenia za okres od 02/2002r. do 05/2002r. wraz z należnymi odsetkami na dzień jej wydania. Organ rentowy stwierdził, że na dzień 29 lutego 2012r. zadłużenie odwołującego z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych wynosi 9 649,32 zł.

Decyzją z 14 września 2012r. organ rentowy określił wysokość zadłużenia odwołującego na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych za okres od 06/2002r. do 04/2010r. wraz z należnymi odsetkami na dzień jej wydania. Zadłużenie wyniosło łącznie 197 128,75 zł.

Powyższych decyzji odwołujący nie skarżył doprowadzając do ich uprawomocnienia.

Po uprawomocnieniu się tych decyzji organ rentowy prowadził postępowanie egzekucyjne odnośnie zaległości objętych ww. decyzjami i również odwołujący dokonywał dobrowolnych wpłat celem uregulowania tych zaległości.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego jako okoliczności jednoznacznie wynikające z tych dowodów, nie kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie M. S. nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu zaskarżona decyzja odpowiada prawu. Słusznie organ rentowy stwierdził, że brak jest podstaw do wszczęcia postępowania w przedmiocie określenia wysokości zadłużenia odwołującego objętego wcześniejszymi decyzjami z 19 grudnia 2016r., 29 lutego 2012r. oraz 14 września 2012r.

Podkreślić należy, że decyzji powyższych odwołujący nie skarżył doprowadzając do ich uprawomocnienia. Ewentualne wzruszenie w takiej sytuacji tych prawomocnych decyzji mogłoby odbywać się jedynie w trybie art. 83a ust.1 ustawy z 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. z 2019r., poz.300 ze zm.).

Zgodnie z tym przepisem prawo lub zobowiązanie stwierdzone decyzją ostateczną Zakładu ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie.

Wzruszenie decyzji trybie art. 83a ust. 1 ustawy systemowej możliwe jest zarówno w sytuacji, gdy postępowanie zostało zakończone decyzją Zakładu, jak i orzeczeniem sądu. Konieczną jednak przesłanką takiego wzruszenia jest przedłożenie nowych dowodów lub ujawnienie nowych okoliczności istniejących przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na to prawo lub zobowiązanie.

W niniejszej sprawie sytuacja taka nie zachodzi. Odwołujący nie powołuje się bowiem na jakiegokolwiek dowody np. dokonane wpłaty składek, czy okoliczności istniejące przed wydaniem tych decyzji, lecz na wpłaty dokonywane dobrowolnie czy też w trybie egzekucji administracyjnej (gdy decyzje określające wysokość zadłużenia stanowią tytuł egzekucyjny) po ich wydaniu, które spowodowały, że saldo zadłużenia w późniejszym czasie uległo zmianie. Te okoliczności, które nastąpiły już po wydaniu decyzji określających zadłużenie nie stanowią przesłanki do zmiany prawomocnych decyzji jak wyżej. Podkreślić w tym miejscu należy, że decyzja administracyjna, na co zresztą prawidłowo zwrócił uwagę organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie, jest wydawana w oparciu o stan faktyczny i prawny istniejący na dzień jej wydania. Decyzje z 19 grudnia 2016r., 29 lutego 2012r. oraz 14 września 2012r. na dzień ich wydania były prawidłowe, odwołujący decyzji tych nie skarżył i również obecnie nie wskazuje na żadne uchybienia, które mogłyby podważać zasadność tych decyzji na dzień ich wydania.

W konsekwencji powyższego Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako bezzasadne.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art.98 i 99 k.p.c. w związku z § 9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2018r., poz.265).

(-) sędzia Grażyna Łazowska